

РЕШЕНИЕ

№ 890

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9502** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. К. Д. от [населено място] срещу Решение от 29.05.2018 година, постановено по н.а.х.д.№2914/2017 година по описа на СРС,152 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №16-4332-022813/09.12.2016 година, издадено от Заместник-Началник отдел към СДВР, с което последният наложил на Д. К. Д. административни наказания ”Глоба” в размер на 100 лева на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП Глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за извършено от него административно нарушение на чл.123,ал.1,т.3,б.“в“ от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че същият е извършил посоченото нарушение,което се дължи на неправилно изградена фактическа обстановка. Посочва се още, че СРС неправилно е приел, че при издаване на наказателното постановление и АУАН не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила в пооска липса на описание на нарушението ,което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на ново, с

което наказателното постановление да бъде отменено в тази му част.

В съдебно заседание касаторът- Д. К. Д. редовно и своевременно призована не се явява. Вместо него адвокат К. редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация-СДВР,Отдел“ Пътна полиция“редовно и своевременно призован ,не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Ю. изразява становище за основателност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено поради изтичане на давностния срок.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

От доказателствата по делото е видно, че касаторът е санкциониран за това, че на дата 16.06.2016 година около 11,30 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от бул.“ В. „ към [улица]управлявал лек автомобил Мазда с рег. [рег.номер на МПС] регистриран на Н. Д. на кръстовището с [улица]поради недостатъчно странично разстояние реализирал ПТП с лек автомобил С. с рег. [рег.номер на МПС] , след което не е спрял, за да установи последиците от ПТП, като са му наложени на основание чл.175,ал.1,т.5 Глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

По отношение на така извършеното нарушение на нормата на чл.123,ал.1,т.1 от ЗДВП е изтекла предвидената в закона абсолютна давност,която води до погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание. По силата на преpraщашата норма на чл. 11 от ЗАНН,по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността,формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго,се прилагат разпоредбите на НК.Единствената уредба в ЗАНН и то във връзка с давността,обхваща един случай:изпълнение на наказанието по влязъл в сила административно наказателен акт (чл. 82 от ЗАНН/За съдебната фаза на административно наказателното производство, изрична уредба в ЗАНН няма, като по силата на преpraщашата норма на чл. 11 от ЗАНН,в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност в НК.За давността съдът е длъжен да следи служебно,като в глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”,чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК/ действаща към момента на извършване на нарушението/ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания, с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея.В чл. 81 ал. 3 от НК е предвидена обаче абсолютна давност, с изтичането на която,макар да е било образувано производство, отговорността се погасява,ако е изтекъл срок,който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК).Тъй като наложеното наказание е глоба илишаване от право да управлява мПС за срок от 2 месеца съгласно предвидената в

чл.80,ал.3 от НК давност по отношение на този вид наказания е три години / тъй като давността е започнала да тече от 16.06.2016 година, а абсолютната давност, изключваща отговорността на нарушителя е 4 години и половина, която безспорно изтича на 16.12.2020 година след постановяване на съдебното решение на СРС и след образуване на касационното производство. Но тъй като със ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ И ДЕЙСТВИЯТА ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ОБЯВЕНО С РЕШЕНИЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОТ 13 МАРТ 2020 Г. И ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПОСЛЕДИЦИТЕ (ЗАГЛ. ДОП. - ДВ, БР. 44 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 14.05.2020 ГОДИНА/ по силата на чл.3,ал.2 от закона за срока от 13 март до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по [Наказателния кодекс](#) и [Закона за административните нарушения и наказания](#). Тази разпоредба е изм. и доп. ДВ. бр.34 от 9 Април 2020 година,като нормата на чл.3,ал.2 от закона отменена и от 13 март до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните срокове в това число и сроковете по НК и по ЗАНН. На тази плоскост от 09.04.2020 година до отмяната на извънредното положение- 14.05.2020 година, давностните срокове спират да текат, но съгласно § 13 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по [Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците](#), продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник". На тази плоскост от 10.04.2020 година до 21 май давностните срокове са спрели да текат и съответно на това давността се удължава със срока на спирането- в случая с 42 дни/ това е един месец и 12 дни, съответно на това давността изтича на 28.01.2021 година.

Настоящата съдебна инстанция намира, че предвидената преди изменението на разпоредбата на чл.80 и чл.81 от НК от 06.04.2010 година по-кратка абсолютна давност не следва да намери приложение, защото нормата е материално правна и същата се прилага само и единствено по отношение на извършените административна нарушения преди влизането на изменението в сила- именно 06.04.2010 година, какъвто не е процесният случай- нарушението е извършено на 16.06.2016 година след влизане в сила на изменението на нормата. Давността има материалноправна същност. Решаващо за нея е погасяването на правото на държавата по наказателноправното,а не по наказателнопроцесуалното правоотношение. Държавата губи всякаква възможност да накаже нарушителя/ перстъпника/, а не само да проведе наказателно преследване срещу него. Нещо повече - именно защото "наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност" (чл. 21, ал. 1, т. 3 НПК), затова и наказателното производство "не се започва.., а започнатото се прекратява".Такова наказателно производство е или се оказва безпредметно, и единственото основание за неговото продължаване е законният интерес на обвиняемия да бъде оправдан (арг. от втората алинея на цитираната разпоредба). Ако основание е наказателната отговорност, нейното установяване би позволило и осъждане на обвиняемия. И в този случай обаче отхвърлянето на искането за постановяване на оправдателна присъда позволява само обявяване на давността (арг. от чл. 303, ал. 5 НПК).

Правната същност на погасяването се изразява в изключване на възможността държавата да осъществи наказателно преследване или да изпълни наложено наказание поради предвидени в закона фактически положения или поради последвала амнистия.

Иначе казано тя губи тези свои права.. При погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание държавата губи своите права по силата на закона, без да е необходим формален акт на неин орган. Правната невъзможност за упражняване на съответните права възниква за нея в момента, когато юридическият факт, предвиден в НК като основание за погасяването, се прояви в действителността. След неговото проявление всяка държавна дейност по осъществяване на съответните елементи от наказателната отговорност става противозаконна.Юридическите факти, които са правни основания за погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание са общо три вида и са уредени в чл. 79, ал. 1 НК-когато деецът умре, когато е изтекла предвидената от закона давност.Когато е последвала амнистия.. Давността обикновено се определя като период от време, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената му от закона възможност да го осъществи чрез използване на държавна принуда. Но в наказателното правоотношение правомощията на държавата се осъществяват само по принудителен ред, който при това е точно регламентиран от гледна точка на държавни органи, които ги осъществяват и от гледна точка на възможните техни действия. Принудителният характер на тези правомощия изключва възможността за доброволно изпълнение на каквото и да било от страна на дееца. Наказателната отговорност е немислима без принудата. Ето защо погасяването на възможността да се упражнява принудително дадено право е равнозначно на погасяване на самото право.

Под давност в наказателното право се разбира период от време, определен в закона, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване или да изпълни наложено наказание. Всички давностни срокове, предвидени в НК, са посочени в години. Всяка година ще изтича на съответната дата, на която е началото на давностния срок.Поради давност се погасява наказателното преследване и наложеното наказание по отношение на всички видове престъпления, с изключение на тези против мира и човечеството (чл. 79, ал. 2 НК). В зависимост от това кое право на държавата се погасява, различаваме два вида наказателноправна давност - изключваща правото да се осъществи наказателно преследване и давност, която погасява правото на държавата да изпълни наложено наказание. Давността, погасяваща наказателното преследване е уредена в чл. 80 и 81 НК и погасява правото на държавата да възбуди наказателно преследване. Според разпоредбата на чл. 80, ал. 1 НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на посочените в т. 1-5 срокове.Юридическият факт, който влече изключване на наказателното преследване, е бездействието на държавата в лицето на нейните компетентни органи през посочените периоди от време.То се изразява в това, че те не са образували наказателно преследване. Началният момент на давността за преследване е различен в зависимост от формата на осъществената престъпна дейност.По общо правило давността, която погасява наказателното преследване, започва да тече от довършването на престъплението (чл. 80, ал. 3 НК).За резултатните престъпления давността ще започва от деня, в който са настъпили общественоопасните последици, а за формалните това ще е съответно денят, в който е довършено изпълнителното деяние.Наказателното преследване може да се погаси и поради изтичане на абсолютна давност, която не зависи от спирането

или прекъсването и която разпоредбата на чл. 81, ал.3 НК определя като срок, който надвишава с една втора този на обикновената давност, с която се погасява преследването за извършеното престъпление/ какъвто е процесният случай/. Правото да се изпълни едно наложено наказание може да се погаси и от изтичането на абсолютната давност по чл. 82, ал. 4 НК и тя е с една втора по-голяма от обикновената давност за погасяване изпълнението на наказанието. Единственото изключение в това отношение е предвидено във връзка с глобата,когато за нейното събиране е образувано изпълнително производство (чл. 82, ал.4 от НК/, но това е изпълнителска давност, която е различна от давността по НК.

Това от своя страна води до отмяна на наказателното постановление в тази му част както и решението на СРС в обжалваната му част.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора, че . понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, „е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения .Касационната инстанция проверява валидността,допустимостта и правилността на съдебните решения ,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията,визирани в чл.348 от НПК. Незаконосъобразността е присъща на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 29.05.2018 година, постановено по н.а.х.д.№2914/2017 година по описа на СРС,152 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №16-4332-022813/09.12.2016 година, издадено от Заместник-Началник отдел към СДВР, с което последният наложил на Д. К. Д. административни наказания на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП- Глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за извършено от него административно нарушение на чл.123,ал.1,т.3,б.„в“ от ЗДВП и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №16-4332-022813/09.12.2016 година, издадено от Заместник-Началник отдел към СДВР, в частта, в която последният наложил на Д. К. Д. административни наказания на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП- Глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за извършено от него административно нарушение чл.123,ал.1,т.3,б.„в“ от ЗДВП.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

